

ROK 1989

Hlavná cena XXI. ročníka Jašíkových Kysúc:

Suballyová Luba

Narodila sa 14.11.1965 v Bratislave. Popri zamestnaní vyštudovala Filozofickú fakultu UK v Bratislave. Súťaže Jašíkove Kysuce sa zúčastňuje od roku 1986, dvakrát získala čestné uznanie. Prózu publikovala v zborníku súťaže Jašíkove Kysuce 1988. Verše publikovala v čs. rozhlase, Literárnej prílohe Smeny a v Ľude.

Parádny flop

(Úryvok)

Najradšej premýšľam s rukami vo vreckách, strapatou hlavou a s vetrom v neposlušnej hrive. V kožených nohaviciach nad členky, ako päťročný štricák, v tých krátkych, zamastených gatiach s hlbokými vreckami a hlavne – s päťami vo vreckách. Ako päťročný chalan, ledabolo, ale so zvláštnou, rozhodnou istotou, tvrdo došľapujúc na päty. A to mám devätnásť rokov a som ženského pohlavia!

Takto, s tmavou koženou taškou večne prehodenou cez plece dennodenne vykračujem po nezmyselnej lávke, parádne volanej nadúrovňová komunikácia, neďaleko ortopedickej kliniky. Tu vždy premýšľam nad nezmyselnosťou chodníka vytiahnutého vysoko na stĺpoch nad veľkou, hlučnou križovatkou, po ktorom sa kde-tu terigajú polochromí pacienti do neďalekej nemocnice. Z chodníka zoskakujem po schodoch ako kozľa a keby som tak raz celkom náhodou capla, ani si nestihnem vytiahnuť ruky z hĺbky vrecák, ktorá sa zrazu zdá porovnateľná s hĺbkou schodov. To by bol pád!

-Pád z výšky - rovno na hubu!

- Z toho radu si prosím, tá sa mi viac páči, čakám totiž návštevu, - dôverne zníži hlas matka pri výbere šunky pri mäsovom pulte vo veľkopredajni potravín.
- A ešte kúsok Nitrana, nakrájať prosím, - ležérne dozvoní matkin hlas.
- Je príliš mäkký, to nepôjde, dám vám ho v celku, - vraví predavačka a stlačí nitraneček ako mokrú špongiu. Ešte zopár drobností, minerálku, víno, šampanské (haha! šimpanské, nasilu sa smejem, keď začína trapas).

Čakáme totiž návštevu. (Dobrosrdečná teta z Moravy mi príde prehovoriť do duše, čože som to porobila, keď som nechala školu po prvom semestri – vieš predsa ako na tom rodičom záleží!). A naďalej tu musím poskakovať ako opička na gumičke, čo na tom zmeníš, v úzkostlivých pazúroch vlastných rodičov. So šunčičkou, s nitranečkom. Ružovučká, zaručene čerstvá šunčička chytá po okrajoch menej lákavý odtieň tej chutne ružovej. Okrajujem široké pásy z krajov, vhodné rovno do hajzla (pardón! bontón! treba trénovať – do toalety). A podobne je to aj s mäkkučkým nitranečkom. Rozložitá vzduchová bublina pod

šupkou skrýva v sebe slizký maz značkovej kvality našich mäsových výrobkov. Takže – okrájam salámu aspoň o polovicu pôvodnej hrúbky a teraz je zdraviu starej tety neškodná. Odrezky rýchle spláchnuť v onej miestnosti, lebo inak by boli zaručene inšpiračným zdrojom predbežne neprogresívnej rodinnej hádky.